



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 11089-06-21 נגאר(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן - יו"ר הוועדה
חברת וועדה - גב' בת-שבע זידמן, עו"ס
חברת וועדה - גב' מימי גילוף, חינוך
נציגת שב"ס - גב' מירב כהן בן-מוחה
מזכירת וועדה - גב' אביטל דהן

המבקש צאבר נגאר (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבי ביטון

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 13 חודשים בגין עבירת זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש.
- 5 בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגזר הדין, האסיר נטל חלק בהפרות
- 6 סדר בכך שיידה אבנים לעבר כוחות הבטחון בהזדמנויות שונות בשנים 2019-2020 ובכלל זה
- 7 בחודשים יולי-ספטמבר 2020. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
- 8 2. התנהגות האסיר בכלא סבירה. אין לחובת האסיר חמ"ן שלילי אולם יש לחובת האסיר עבירת
- 9 משמעת, שעניינה הפרת סדר בגין דפיקות על דלת התא של כל האסירים באגף. על פי הפסיקה,
- 10 התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, הגם ששיקול זה הוא לא שיקול מכריע [ראו והשוו
- 11 עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור, ו-עת"א 41888-11-18
- 12 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
- 13 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 14 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת
- 15 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
- 16 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. משכך, יש להעניק לה משקל, אף אם לא
- 17 מכריע [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 11089-06-21 נגאר(אסיר) נ' מדינת ישראל

4. בנושא חומרת העבירה, גם כשמדובר ביידוי אבנים אשר נעשו מספר פעמים - נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי]. לצד זאת, מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר כי באשר לעוצמת המסוכנות הנשקפת יש לתת את הדעת לטיעוניה של באת כוח המאשימה בבית המשפט ולנימוקים שעמדו בבסיס גזר הדין. כפי שנקבע בגזר הדין, מדובר באירועים לא מאותרים, כלומר כתב האישום מבוסס כולו על הודאת האסיר. ממעשיו של האסיר לא נגרם נזק בפועל, לא ידוע מה הוא המרחק ממנו נזרקו האבנים, מה מספר האבנים שנזרקו על ידי האסיר, מה מספר המתפרעים שנטלו חלק באירועים. זאת ועוד, לא מדובר בהתארגנות מוקדמת ולא קיימת היכרות בין האסיר לבין המתפרעים האחרים ומשכך, נקבע כי **"לא ברור מה פוטנציאל הנזק שעשוי היה להתממש"**. לכל אלו יש להוסיף חלופ הזמן מביצוע העבירות עד מאסרו של האסיר, כאשר בית המשפט מצא לנכון להיעתר לבקשת הצדדים **"להעניק לו הזדמנות נוספת לשוב לדרך הישר"**.
5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. על פי ההלכה לא די בהצהרה מילולית של האסיר בפני ועדת השחרורים כדי לשכנע כי האסיר זנח את הקו האידיאולוגי. בענייננו, מדובר באסיר אשר כאמור לעיל הודה בעבירות המיוחסות לו והביע חרטה בשלב מוקדם מאוד של ההליך. חרטה שהובילה את התביעה הצבאית להסכים להסדר טיעון המקל עם האסיר. האסיר בדבריו לעונש התחייב שלא לשוב ולעבור עבירה בה הורשע. גם בדבריו לפנינו שב האסיר והביע חרטה על מעשיו. האסיר ציין כי הוא לא מתכוון לשוב לכלא, שאין לו כל כוונה לחזור על מעשיו. הגם שחלק מתשובות האסיר ניתנו במענה לשאלות הוועדה או בא כוח האסיר, את מרבית הדברים אמר האסיר מיוזמתו ואף לפני שנשאל. האסיר מודע להתחייבות כספית שלא לשוב על מעשיו. לכל אלו יש להוסיף כי האסיר שילם את הקנס, וגם בכך יש כדי ללמד על החרטה של האסיר.
- אשר על כן, הובאה בפנינו ראייה המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- עולה מן המקובץ, כי האסיר עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר ישוחרר ישוחרר בשחרור מוקדם.



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 11089-06-21 נגאר(אסיר) נ' מדינת ישראל

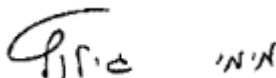
לאור העובדות שצוינו לעיל מורה הועדה על שחרורו האסיר בתנאים הקבועים בחוק ובנוסף התנאים

הבאים:

- (א) האסיר יגור בכתובת חברון שכונת אבו כתילה.
- מיד עם השחרור יתייצב האסיר בתחנת קרית ארבע של משטרת ישראל בפני הקמ"ן או הקצין התורן, יציג החלטה זו, וימתין שם עד אשר תתאפשר הצבעה על הכתובת המדויקת בליווי שוטר.
- (ב) לאביו של אסיר, מר בסאם נגאר טלפון מספר 059-9898652.
- (ג) האסיר ימצא במעצר בית לילי מן השעה 22:00 ועד לשעה 06:00 למחרת בכל ימות השבוע.
- (ד) האסיר יחתום בתחנת המשטרה הקרובה למקום מגוריו בתוך 48 שעות בעת יציאתו את שערי בית הסוהר ולאחר מכן פעם בשבוע.
- (ה) האסיר לא יעבור כל עבירה.
- (ו) האסיר לא יתרועע עם עבריינים.
- (ז) האסיר יישא בכל עת את פנקס הרישיון.
- (ח) האסיר לא יצא לחול ללא אישור הועדה.
- (ט) יוצא נגד האסיר צו איסור כניסה לישראל עד ליום 11.11.21.
- (י) האסיר מוזהר שאם יפר את אחד התנאים הוא צפוי לביטול השחרור.

בהתאם לעמדת האסיר ובאת כוחו - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ז' בתשרי התשפ"ב, 13 בספטמבר 2021, במעמד הנוכחים.



גב' מימי גילוי,
חברת וועדה



גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה



זהר דולב להמן,
שופטת

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס